

Arrest

nr. 301 464 van 13 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOURI *loco* advocaat B. DE SCHUTTER, in het bijzijn van de voogd en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2021.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 14 maart 2023. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is en zijn advocaat en voogd waren aanwezig.

1.3. Op 26 juni 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een minderjarige Tadzjiek afkomstig uit het dorp Charbagh e Safa in het district Surkhrood, provincie Nangharar en heb je de Afghaanse nationaliteit. Vanaf je achtste ging je naar een privéschool in Roya, dichtbij Masjede Sangai. Wanneer je veertien was, was je op school getuige van een bomaanslag door de taliban. Na deze bomaanslag, waarbij je gewond raakte, verbleef je zes maanden in het ziekenhuis. Je werd door de taliban beschuldigd dat jij over de bomaanslag informatie had doorgegeven aan de autoriteiten. Nadat je het ziekenhuis verliet, verliet je ook meteen Afghanistan omdat je vreesde dat de taliban je zouden doden. Je was zes maanden onderweg. Zowel in Roemenië als Oostenrijk diende je een verzoek om internationale bescherming in, maar reisde je telkens verder. Op 22 november 2021 diende je in België een verzoek om internationale bescherming in. Jouw vader werd ondertussen twee keer meegenomen door de taliban die jou zoeken. De eerste keer kwam jouw vader vrij na een tussenkomst van de malek, maar sinds jouw vader een tweede keer werd meegenomen ontbreekt elk spoor van hem. Omdat je Dari spreekt, terwijl de Pashtoun in Afghanistan in de meerderheid zijn en de taliban Pashtoun zijn, vrees je problemen bij een terugkeer. Bij een terugkeer naar Afghanistan zal de taliban jou door je verblijf in België en jouw levensstijl als verwesterd en als een ongelovige en verrader zien.

Ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming legde je volgende documenten neer: drie foto's van jouw verwondingen; drie foto's van andere kinderen in het ziekenhuis die gewond raakten; kopieën van Belgische medische documenten, met name een verslag van de dokter van het opvangcentrum betreffende jouw littekens, d.d. 3 maart 2022, een verslag van een CT van het linkeronderbeen, d.d. 7 maart 2022, een verslag van een raadpleging urologie, d.d. 18 maart 2022, een verslag van een raadpleging orthopedie, d.d. 1 april 2022, een afspraakbevestiging voor een EMG, d.d. 1 april 2022, een verslag van een EMG, d.d. 28 april 2022, een afspraakbevestiging voor urologie, d.d. 2 mei 2022, een verslag van een raadpleging urologie, d.d. 3 mei 2022, een afspraakbevestiging voor een MR, alsook annulering hiervan, d.d. 3 mei 2022, een verslag van een raadpleging orthopedie en traumatologie, d.d. 9 maart 2023, een overzicht gemaakt door de medische dienst van het opvangcentrum van jouw medische afspraken, s.d.; kopieën van medische verslagen betreffende jouw deelname aan de ASCOMH-studie van de Universiteit Antwerpen, d.d. 3 en 10 juni 2022; een kopie van een attest van jouw creatief therapeut, s.d.; een kopie van een brief van de OKAN afdeling van Tectura. Na afloop van jouw persoonlijk onderhoud legde je nog volgende documenten neer: een kopie van de taskara van je vader; een kopie van een verslag van een operatie, s.d.; een verklaring van jouw huisarts betreffende de medicatie die jij dient te nemen, s.d., enkele foto's met vrienden in België en een CAW-diploma. Op 15 mei 2023 maakte jouw advocaat per e-mail de opmerkingen van jouw voogd over op de overgemaakte notities van het persoonlijk onderhoud waarbij enkele correcties op de genoteerde verklaringen werden gemaakt, zonder dat daarbij evenwel de inhoud van jouw vluchtmotieven werd gewijzigd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-Generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Je verklaarde voorts bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal dat je geheugenproblemen hebt ten gevolge van de gebeurtenissen die je meemaakte. Je gaat ook bij een psycholoog (Verklaring DVZ, vraag 11 / CGVS, p. 4). Ter ondersteuning hiervan diende je medische

verslagen in van je deelname aan de ASCOMH studie van de Universiteit Antwerpen, d.d. 3 en 10 juni 2022, waarin wordt besloten dat het bij jou voornamelijk om een post-traumatische stress-stoornis (PTSS) lijkt te gaan. Of en in welke mate jouw mentale problemen een invloed hebben op een actuele volwaardige deelname aan onderhavige procedure anno 2023, kan geenszins afgeleid worden uit het attest. Uit het attest blijkt daarentegen dat u in het kader van een wetenschappelijk onderzoek wel in staat was om verklaringen aangaande uw vluchtmotieven af te leggen. Er wordt in dit attest verder geen melding gemaakt welke steunmaatregelen je dienen verleend te worden. Je legde ook een attest neer van je "creatief therapeut", s.d., waar je twee keer bent geweest, waarin staat dat je zeer ernstige symptomen vertoont van PTSS waardoor u lijdt aan een enorme concentratiestoornis. Hierin wordt ook vermeld dat jij nog niet voldoende gestabiliseerd bent en je in een ernstige toestand bevindt. Er wordt gevraagd om hiermee rekening te houden en eventueel een alternatieve regeling te zoeken om het persoonlijk onderhoud tot een goed einde te kunnen laten verlopen. Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat dit om een niet-gedateerd attest gaat en dat een "creatief therapeut" geen medische professional is, waardoor dit attest niet in overweging kan worden genomen. Je diende ook een attest van de huisarts waaruit blijkt dat je medicatie neemt voor deze PTSS. Hoe dan ook werden jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd jou aangegeven dat je ten allertijden een pauze kon vragen tijdens jouw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 5) en werd er zowel bij de vraagstelling als bij de beoordeling van de elementen in uw dossier rekening gehouden met bovenstaande vaststellingen. Ook vonden de onderhouden plaats in het bijzijn van jouw advocaat en voogd die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren. Uit het geheel van jouw verklaringen bij het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat jij in staat was het gesprek te volgen en uit de gegeven antwoorden blijkt dat jij de vragen hebt begrepen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van je verklaringen, van de concrete en actuele situatie in je land van herkomst en van alle elementen uit je dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus jou niet kan worden toegekend.

Vooreerst komt jouw algemene geloofwaardigheid in het gedrang door enkele vaststellingen aangaande je beweerde geboortedatum. Zo is het opvallend vast te stellen dat je op het CGVS beweerde op 30 november 2006 geboren te zijn, waarbij je verwees naar jouw identiteitskaart (CGVS, p. 5), terwijl je luidens de beschikbare informatie in Roemenië beweerde op 1 januari 2005 geboren te zijn en in Oostenrijk beweerde dat je op 29 maart 2006 werd geboren. Hiermee geconfronteerd, kon je geen verklaringen bieden (CGVS, p. 8). Verder is het merkwaardig dat je voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet kon duiden welke gegevens je aan de autoriteiten in Roemenië, Oostenrijk, Slowakije en Zwitserland hebt opgegeven (Verklaring DVZ, vraag 32). Er kan evenwel in alle redelijkheid verwacht worden dat een verzoeker wel weet of hij valse of ware identiteitsgegevens heeft opgegeven, net zoals er verwacht mag worden dat een verzoeker ten allen tijde waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over onder andere zijn identiteit. Voorgaande vaststellingen plaatsen aldus een ernstig voorbehoud bij jouw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens, hoewel er niet betwist wordt dat jij ooit gewond raakte, dient vastgesteld te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw verklaringen betreffende de omstandigheden waarbij je gewond raakte en de hieruit volgende problemen.

Vooreerst is het opvallend dat je bij de registratie van jouw verzoek op 22 november 2021 niet de minste melding maakte van problemen met de taliban. Je gaf er, gevraagd naar jouw motieven om naar België te komen, enkel te kennen dat er een explosie is geweest die je had overleefd (Fiche 'Mineur Etranger Non Accompagné', vraag 3).

Verder is het opmerkelijk dat van de beweerde aanslag op jouw school niet de minste melding wordt gemaakt in de beschrijving van de regionale veiligheidssituatie in Nangarhar, zoals weergegeven door EASO (European Asylum Support Office; juni 2021 – aangaande de periode 1.1.2020 tot en met 28.2.2021 – en september 2021 – aangaande de periode 1.3.2021 tot en met 13.8.2021). Niettegenstaande deze rapporten van EASO geenszins pretenderen exhaustief te zijn, mag het verbazen dat deze rapporten die onder andere wel melding maken van een autobom (4 doden, 11 gewonden), een aanslag op een begrafenis (33 doden, 133 gewonden) en een aanslag op een directeur van een privé school in Nangarhar, niet de minste melding zouden maken van een aanslag op een privé school waar

tussen de 1500 en 2000 leerlingen schoollopen, op een schooldag, waarbij op zijn minst 1 dodelijk slachtoffer en meerdere gewonden vielen (CGVS, p. 10, 11, 16). Van deze beweerd aanslag werd evenmin enig spoor gevonden door CEDOCA in haar onderzoek naar de veiligheidssituatie in Jalalabad (waartoe Joy Haft – de wijk waarin jouw school lag (vragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.5) – behoort) in de periode 1 februari 2020 tot en met 31 mei 2021. Zelf leg je geen begin van bewijs neer van de aanslag, noch van jouw bewering dat je school liep in de Roya Private School in Joy Haft, noch van jouw bewering dat je ten gevolge van een aanslag op school zes maanden in het ziekenhuis hebt gelegen.

Ook jouw verklaringen omtrent de beweerd aanslag weten niet te overtuigen. Je verklaarde dat je samen met een klasgenoot W. tijdens een pauze op school op de terugweg was van het toilet wanneer jullie twee gevaarlijk uitzierende mannen zagen in de gang. W. vond die mannen er gevaarlijk uitzien en belde met zijn gsm naar de overheid terwijl jij verder naar de klas ging. Wanneer je bijna aan de klas was vond er een explosie plaats (CGVS, p. 12-13). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat het evenwel weinig aannemelijk is dat deze personen, die een aanslag wouden plegen op jouw school, zo openlijk in de gang zouden staan tijdens de pauze. Immers op die manier liepen zij een groot risico om betrapt worden door leerkrachten en leerlingen.

Je maakte voorts ook niet aannemelijk hoe de taliban achter jouw gegevens kwamen. Immers wanneer jou werd gevraagd hoe die twee andere talibanleden die jou gezien hadden, jouw naam kenden, antwoordde je dat ze gebeld hadden naar de malek van het dorp en dat zij ook informatie vroegen aan het ziekenhuis (CGVS, p. 15). Dit snijdt in alle redelijkheid geen hout. Immers je gaf zelf aan dat op deze school meer dan 1.500 à 2.000 studenten schoolliepen en dat in hetzelfde ziekenhuis als waar jij verbleef verschillende andere jongens verzorgd werden (CGVS, p. 11, 16). Gevraagd hoe de taliban dan wisten naar wie ze precies moesten informeren in het ziekenhuis, kwam je niet verder dan te herhalen dat ze naar jou vroegen (CGVS, p. 16). Jou opnieuw gevraagd hoe de taliban op de hoogte zouden zijn dat jij diegene was die de overheid zou hebben geïnformeerd, herhaalde je enkel dat die personen van de taliban jullie gezien hadden (CGVS, p. 16-17).

Vervolgens verklaarde je aanvankelijk dat je tien dagen na de aanslag aan jouw vader verteld had dat jouw vriend informatie had doorgegeven. Je vertelde dit aan jouw vader nadat jouw vader door de malek was gebeld om te laten weten dat de taliban meende dat jij informatie had doorgegeven aan de autoriteiten (CGVS, p. 15). Later stelde je evenwel dat de malek een maand na de aanslag jouw vader hiervan op de hoogte bracht (CGVS, p. 17).

Tot slot moet opgemerkt worden dat uit het door jou ingediende klinisch verslag d.d. 10 juni 2022 waarin gesteld wordt dat je verklaringen aflegde over wat jou overkomen is in jouw land van herkomst, blijkt dat je beweerd dat jij de autoriteiten had ingelicht over de bomaanslag van de taliban, terwijl je voor het CGVS te kennen gaf dat jouw vriend W. degene was die de autoriteiten had verwittigd (CGVS, p. 13). Je hebt jouw vluchtrelaas aldus geenszins aannemelijk gemaakt waardoor hieruit geen nood aan internationale bescherming afgeleid kan worden. Je maakt het voor het Commissariaat-generaal bijgevolg onmogelijk om een zicht te krijgen op de werkelijke omstandigheden waarin je jouw verwondingen opliep en de reële redenen waarom je jouw land verlaten hebt.

Uit niets blijkt aldus dat jouw medische problemen, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, enig verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Evenmin houden zij verband met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS benadrukt dat bij deze beoordeling rekening wordt gehouden met de inherente kwetsbaarheid van minderjarigen en in het bijzonder minderjarigen met psychische problemen. Er kan evenwel noch uit de beschikbare informatie noch uit de door u aangebrachte elementen in concreto besloten worden dat jij in geval van terugkeer in een situatie zal terechtkomen die gelijkgesteld kan worden aan vervolging. Uit jouw verklaringen blijkt dat je hier in België naar school gaat, feestjes organiseert voor jouw Afghaanse vrienden in het opvangcentrum en je deelneemt aan activiteiten van het opvangcentrum (CGVS, p. 19, 22). Hieruit blijkt dan ook dat jouw psychische problemen geen dermate grote impact hebben op jouw dagelijks functioneren.

Wat dit betreft kan eveneens verwezen worden naar het feit dat je in geval van terugkeer terecht kan bij jouw familiaal netwerk en opgevangen wordt in een vertrouwde omgeving (CGVS, p. 4-5), wat jouw herintegratie vergemakkelijkt.

Verder volstaat jouw algemene stelling dat je als Dari-talige een minderheid vormt in Afghanistan waar de taliban (die tot de Pashtoun-meerderheid behoren) aan de macht is, niet om in jouw hoofde te gewagen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke vrees dient immers in concrete aannemelijk gemaakt te worden, waar je evenwel in gebreke blijft. Zoals verder in deze beslissing wordt toegelicht, betreft het geweld dat actueel nog plaatsvindt in Afghanistan, enerzijds acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

Waar jouw advocaat en jij opwerpen dat je door de taliban ten gevolge van jouw verblijf in het Westen en jouw levensstijl als een ongelovige en verrader zal beschouwd worden, moet gewezen worden op onderstaande.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon.

De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. Je stelde immers enkel – nadat jouw advocaat dit aanhaalde – dat jij voor de taliban westers bent geworden omdat je in Europa woont (CGVS, p. 21-22).

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je naar school te zijn geweest in Afghanistan en heb je nog steeds contact met je familie (CGVS, p. 5, 7). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het geheel aan voorgaande kan uit jouw asielmotieven aldus geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over

confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front , voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berylbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat

een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie moet evenwel besloten worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In zoverre dat jij persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Afghanistan omwille van uw PTSS dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Het door u neergelegde attest van de ASCOMH studie van 10 juni 2023 waar jij aan deelnam, waarin onder meer staat dat op basis van het klinisch materiaal en de meetinstrumenten het bij jou voornamelijk om een post-traumatische stress-stoornis gaat, waarbij er sprake is van intrusieve herinneringen, nachtmerries, hyperarousal en stemmingsmoeilijkheden, tonen niet aan dat er in jouw hoofde een persoonlijke omstandigheid bestaat die tot gevolg heeft dat jij, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit de door jou neergelegde stukken blijkt niet dat jij je in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor je in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Je toont ook zelf niet aan dat je omwille van de elementen aangehaald in het neergelegde psychologisch verslag, een verhoogd risico zou lopen.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire

situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Body t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire**

situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden.

Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire

situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De identiteit van jouw vader, jouw medische problemen en dat je hier naar school gaat en met vrienden omgaat worden hier niet betwist. De attesten betreffende jouw psychische problemen werden reeds hierboven reeds besproken. De foto's van de kinderen in een ziekenhuis zeggen niets over de omstandigheden waarin deze gemaakt zijn. De door jouw voogd overgemaakte correcties per e-mail na afloop van het persoonlijk onderhoud zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 39/2, 48/3, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM in samenhang met een schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het fair play beginsel en de rechten van de verdediging.

In een eerste middelonderdeel benadrukt verzoeker vooreerst dat hij bijzonder kwetsbaar is door de gevolgen van de aanslag waarin hij verwond werd en die hem zowel fysiek als psychisch heeft beschadigd. Hij werd ernstig gewond aan zijn ledematen en ondervindt tot op vandaag nog steeds veel hinder op fysiek vlak in die mate dat hij in België nog intensief wordt behandeld en de impact op psychisch vlak is nog groter. Verzoeker stelt last te hebben van geheugenproblemen, slaaproblemen en concentratieproblemen. Verzoeker betwist de beoordeling in de bestreden beslissing dat hij in staat was het gesprek te volgen en dat uit de gegeven antwoorden blijkt dat hij de vragen had begrepen. Verzoeker trekt daaruit de conclusie dat verweerde kortom stelt dat uit niets blijkt dat verzoeker het tijdens het gehoor moeilijker zou hebben gehad dan verwacht kon worden in vergelijking met een denkbeeldig 'normaal' gehoor, voor zover dat al bestaat en stelt dat deze stellingen hoogst betwistbaar zijn bij nazicht van het gehoorverslag. Hij betoogt vervolgens: "Er zijn vooreerst meerdere momenten geweest waarop er duidelijke indicaties waren dat verzoeker zich moeilijk kon concentreren tijdens het gehoor: - Blz. 5 (eerste helft) gehoorverslag, wanneer het gaat om de juiste geboortedatum: verzoeker begrijpt duidelijk niet dat naar een verklaring gevraagd wordt voor de zogezegd verschillende geboortedata die hij opgaf in verschillende landen waar hij verbleef, en verwijst ook naar zijn geheugenproblemen ("na de aanslag weet ik het niet meer"), toch wordt dit in de bestreden beslissing aangehaald als element ter staving van zijn vermeende ongeloofwaardigheid; - Blz.5-6: verzoeker begrijpt meermaals niet de vraag omtrent de

machthebbers in zijn regio; - Blz. 7: verzoeker haalt aan dat hij niet meer kan schrijven en dat zijn geheugen niet meer werk, hoewel hij vijf jaar school heeft gelopen; - Blz. 12: verzoeker antwoordt naast de kwestie op de vraag waarheen hij ging toen hij op terugweg was van de wc (op het moment dat hij de aanslagplegers zag); - Blz. 13: verzoeker begrijpt eerst de vraag over wie W. belde niet, daarna begreep hij de vraag niet over de tijdspanne tussen het zien van de aanslagplegers en de explosie; - Blz. 14: verzoeker begrijpt de vraag niet over de eerdere aanlagen op scholen in zijn regio; - Blz. 17: het gehoorverslag meldt dat verzoeker het moeilijk had na de pauze, maar verzoeker stemt in om verder te doen. Verzoeker mag dan wel akkoord zijn gegaan, de vraag is uiteraard in welke mate verzoeker zich verplicht voelde om verder te gaan, temeer hij ook al bijzonder lang had moeten wachten op zijn gehoor en wilde dat dit zo snel mogelijk achter de rug was, mogelijk deed verzoeker aan zelfoverschatting; - Blz. 20: verzoeker begint te huilen wanneer hij vertelt over zijn droom over zijn moeder; - Blz. 21: verzoeker geeft aan dat hij minder vragen had verwacht, en geeft zo dus aan dat het interview te lang duurde; - Blz. 22: verzoeker geeft aan dat hij een aantal zaken vergat te zeggen door geheugenproblemen. Uit al deze voorbeelden blijkt dat verzoeker wel zijn uiterste best heeft gedaan om tijdens het gehoor vol te houden, maar het zijn stuk voor stuk aanwijzingen van het feit dat verzoeker het moeilijk kreeg naarmate het interview langer duurde. Verweerders stelling dat verzoekers psychische moeilijkheden hem niet hinderden tijdens het gehoor vormt kennelijk een verkeerde inschatting. Verweerder schendt hiermee de materiële motiveringsplicht, nu hij uit het administratief dossier, met name dus het gehoorverslag, conclusies trekt die niet standhouden”.

Verzoeker stelt vervolgens dat de commissaris-generaal selectief citeert uit de voorgelegde medische stukken waar hij stelt dat in het attest van 10 juni 2022 wordt vermeld dat het slechts lijkt te gaan om een posttraumatisch stresssyndroom (PTSS) bij verzoeker en daarmee de ernst ervan lijkt te banaliseren. Uit het ASCOMH-verslag blijkt evenwel zeer duidelijk dat verzoeker aan een complexe psychische problematiek lijdt. Verzoeker stelt dat het klopt dat het verslag een ‘tentatieve diagnose’ van PTSS stelt maar dit is eerder uit wetenschappelijke voorzichtigheid aangezien de diagnose gesteld wordt omwille van een duidelijk beeld, wat blijkt uit een passage in het verslag dat hij citeert. Bovendien wijst verzoeker erop dat hij ook door de behandeling die hij moest ondergaan in Bulgarije en Hongarije getraumatiseerd is en citeert opnieuw een passage uit het voormeld verslag. Zelfs indien de attesten niet wordt vermeld welke bijkomende steunmaatregelen nodig waren voor het persoonlijk onderhoud, kon de commissaris-generaal niet op eigen houtje beslissen dat verzoeker geen verdere steunmaatregelen nodig had. Verzoeker meent dat een evidente steunmaatregel had kunnen zijn om het gehoor niet in één keer af te nemen, wat ook onmiskenbaar bleek uit het attest van de creatief therapeut die verzoeker begeleidde, waarin staat dat hij nog niet voldoende gestabiliseerd was, dat hij maar gesprekken van een half uur aan kan en een alternatieve regeling wordt gevraagd. Hij wijst erop dat het attest in de lijn ligt van de bevindingen van het ASCOMH-verslag en dat de commissaris-generaal zelf ook geen medisch professional is, zodat hij niet de bevoegdheid heeft om de bevindingen van het ACOMH-verslag te noteren of te banaliseren zoals hij gedaan heeft. Het meest kwalijke is volgens verzoeker dat de commissaris-generaal hem leugenachtige verklaringen verwijt terwijl deze mogelijk kunnen verklaard worden door de psychische problemen van verzoeker. Verzoeker citeert uit een publicatie van BCHV van 2014 en artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet en besluit dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeker onvoldoende rekening heeft gehouden met de individuele elementen van zijn profiel, met name zijn jonge leeftijd, hij was amper 14 of 15 jaar oud toen hij vertrok en zijn zeer ernstige en omstandig aangetoonde psychische problematiek.

In een tweede middelonderdeel betoogt verzoeker dat toepassing moet gemaakt worden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aangezien uit de voorgelegde medische attesten onmiskenbaar blijkt dat hij in het verleden vervolgd werd. De vervolging staat objectief vast en dus dient de bewijslast omgekeerd te worden.

Hij betoogt vervolgens dat zijn relaas wel degelijk geloofwaardig is en dat de in de bestreden beslissing aangehaalde elementen niet kunnen weerhouden worden en gaat op elk van deze punten dieper in.

Inzake het feit dat hij verschillende geboortedata heeft vermeld in verschillende Europese landen, wijst verzoeker erop dat het administratief dossier dat hem bezorgd werd deze informatie niet bevat en stelt hij dat, zelfs indien dit zou kloppen er geen indicatie is dat verzoeker hierover gelogen heeft. Het is niet zeker of hij effectief deze geboortedata heeft opgegeven of dat de autoriteiten in Oostenrijk en Bulgarije zelf hem willekeurig een geboortedatum hebben toegedicht op basis van zijn fysieke verschijning. Hij wijst er voorts op dat hij geen leeftijdstest in België diende te ondergaan zodat er geen twijfel bestond over zijn minderjarigheid en dat zelfs met de geboortedate geregistreerd in Oostenrijk en België hij bij aankomst in België nog steeds zonder twijfel minderjarig was. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij niet de mogelijkheid kreeg om de verschillend data uit te leggen en hij stelt dat de commissaris-generaal ook weet dat weinig Afghanen hun werkelijke geboortedatum kennen en het dus niet ongeloofwaardig is dat hij zijn eigen leeftijd niet kent.

Verzoeker werpt vervolgens op dat de fiche NBM niet in het door hem ontvangen administratief dossier zat en dat deze fiches in louter beknopte bewoordingen melding maken van de motieven van de minderjarige om naar België te komen zodat geenszins kan verwacht worden dat hij exhaustief zijn motieven kon uiteenzetten en in die context is het niet eens merkwaardig te noemen dat verzoeker louter zou hebben verwezen naar de aanslag waarvan hij het slachtoffer is geworden omdat deze uiteraard de start vormde van zijn problemen in Afghanistan.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal zelf toegeeft dat de door haar geciteerde bronnen uitdrukkelijk vermelden dat het onmogelijk is om op exhaustieve wijze alle aanslagen te vermelden en daarmee zijn eigen opmerking ontkracht en stelt de vraag hoe hij bewijs zou kunnen leveren het feit dat hij naar deze school ging omdat hij zelf een hele tijd in het ziekenhuis lag waardoor, als deze bomaanslag al zou zijn opgepikt in de lokale media, deze al lang voorbij was toen verzoeker het ziekenhuis verliet. Verzoeker legt een begin van bewijs neer van de aanslag door de foto's van hemzelf en enkele andere kinderen die in de aanslag werden geraakt, in het ziekenhuis en hij kon ook duidelijk aangeven in welke ziekenhuizen hij heeft verbleven. Het strookt wel met algemeen bekende feiten dat de taliban tegen onderwijs voor meisjes is en dat scholen daarbij geïsoleerd werden.

Verzoeker betoogt vervolgens dat het punt dat het weinig aannemelijk is dat de talibanleden zo openlijk in de gang zouden staan tijdens de pauze puur speculatief is aangezien hij geen vragen heeft gesteld over de exacte omstandigheden waarin de aanslag heeft plaatsgevonden. Het is logisch dat de taliban de school moesten binnengaan om de aanslag te plegen en dat zij daarbij konden gezien worden onvermijdelijk, maar het is niet duidelijk of de ouders dit erg vonden aangezien ze net zelf ruchtbaarheid wilden geven aan dit soort aanslagen.

Verzoeker wijst er vervolgens op dat hij duidelijk heeft gemaakt dat de taliban naar het ziekenhuis is gekomen en met een arts heeft gesproken. Waarom dit geen hout zou kunnen snijden is niet duidelijk volgens verzoeker die verder betoogt als volgt: *“Het is aannemelijk dat de slachtoffers van de aanslag naar eenzelfde ziekenhuis zijn gebracht. Dat de taliban in dat ziekenhuis gevraagd heeft naar de jongen die met de autoriteiten gebeld heeft, en dat verzoeker zich voorheen in het ziekenhuis ten opzichte van de artsen had kenbaar gemaakt als iemand die de ouders had gezien en die bij W. was toen deze naar de autoriteiten belde, is mogelijk en zelfs waarschijnlijk (hij had het immers ook al verteld aan zijn vader, zie blz. 15 gehoorverslag). Op die manier was het voor de taliban, mogelijk na druk te zetten op het ziekenhuispersoneel, wel degelijk mogelijk om verzoeker te kunnen identificeren. Het klopt, zoals verweerder voorts aanhaalt in de derde alinea van blz. 3 in de bestreden beslissing, dat verzoeker op blz. 16-17 geregeld naast de kwestie antwoordt op de vraag naar de manier waarop de Taliban hem kon identificeren, maar dit lijkt, bij lezing van het gehoorverslag te komen, vooral te komen door het feit dat verzoeker de vragen niet goed begrijpt. Dat dit zou kunnen komen door verzoekers aangehaalde en gediagnosticeerde concentratieproblemen, komt echter niet bij verweerder op. Daarnaast wijst verzoeker er andermaal op dat verweerder eigenlijk al het antwoord op die vraag gekregen had, aangezien verzoeker op de laatste vraag van blz. 15 antwoordt: “Die hebben gebeld naar de malek van mijn dorp, zij vroegen ook info aan het ziekenhuis, dat was de reden dat mijn vader me veranderde van ziekenhuis”. Ook op dit punt is verweerders redenering om verzoeker als ongeloofwaardig te bestempelen, dus naast de kwestie”.* Verzoeker meent verder dat de argumentatie van de commissaris-generaal over wanneer en van wie zijn vader had gehoord dat zijn vriend informatie had doorgegeven vergezocht is en dat dit niet duidelijk blijkt uit het gehoorverslag. Hij betoogt hierover als volgt: *“De argumentatie is niet sluitend aangezien verweerder er van uitgaat dat het gesprek tussen de malek en verzoekers vader voorafging aan het gesprek tussen verzoeker en zijn vader. Dit blijkt echter niet duidelijk uit het gehoorverslag. Daarnaast wijst verzoeker er op dat hij bij de tijdsaanduiding van “een maand” onderaan blz. 17 gehoorverslag vermeldde dat hij denkt dat het een maand was. Die nuance is belangrijk, omdat het voor verzoeker uiteraard momenteel, zo'n drie jaar na de feiten, moeilijk is om de chronologie van wat er gebeurde terwijl hij in het ziekenhuis lag, exact weer te geven. Verzoeker verklaarde zes maanden in het ziekenhuis in Afghanistan te hebben gelegen. Het is evident dat de herinneringen aan deze dagen in elkaar overvloeien aangezien ze zo monotoon en op elkaar gelijkend waren. Bovendien heeft verzoeker deze uitspraak van “een maand” gedaan helemaal op het einde van het gehoorverslag, kort nadat in het gehoorverslag werd vermeld dat hij het moeilijk had. Dit in combinatie met zijn gediagnosticeerde geheugen- en concentratieproblemen maakt dat verweerder enige mildheid aan de dag hoorde te leggen bij de beoordeling van de coherentie van verzoekers uitspraken. Het is niet fair om verzoeker, een getraumatiseerde minderjarige, te “pakken” op wat uiteindelijk een detail lijkt te zijn in het geheel, en bovendien zonder dat verzoeker tijdens het gehoor met deze vermeende incoherentie werd geconfronteerd waardoor hem de kans ontnomen werd om dit onmiddellijk recht te zetten”.*

Tenslotte wijst verzoeker erop dat hij niet verantwoordelijk is voor de foutieve weergave van zijn relaas door een hulpverlener in het ASCOMH-verslag en uit de tegenstrijdigheid met zijn verklaringen in het persoonlijk onderhoud over wie de autoriteiten heeft verwittigd, geen bewijs kan gevonden worden van de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

In een derde middelonderdeel stelt verzoeker dat het buiten kijf staat dat hij lijdt aan ernstige medische problemen zowel op fysiek als psychisch vlak. Hij citeert de EUAA “Country Guidance” inzake mensen met een zware fysieke en/of mentale beperkingen die het mikpunt zijn van spot en mishandeling in Afghanistan. Hij wijst erop dat zijn slechte fysieke en mentale toestand zichtbaar is en al aanhaalde in het kader van de ASCOMH-studie dat hij wordt uitgelachen door andere Afghaanse jongens die hem als ‘lam’ beschouwen. Het is volgens verzoeker stuitend dat de motivering in de bestreden beslissing op dit punt zo beknopt is en zijn redenering omtrent de impact van verzoekers aandoeningen op zijn dagelijks functioneren zo banaal. Gelet op verzoekers zichtbare fysieke kwetsbaarheid en zijn mentale problemen is het volgens hem zeer aannemelijk dat hij bij terugkeer louter omwille van deze kenmerken zal opvallen en extra kwetsbaar voor vervolging zal zijn.

In een vierde middelonderdeel betoogt verzoeker dat hij ook vervolging vreest omwille van verwestering. Hij betoogt dat in geval van terugkeer naar Afghanistan de taliban er onvermijdelijk zal achter komen dat verzoeker in het Westen heeft gewoond omdat hij zal moeten reizen met een Afghaans paspoort of een in Brussel afgegeven laissez-passer. Hij verwijst vervolgens naar een rapport van NANSEN van 2021 waarin wordt gesteld dat er een reëel risico bestaat op mensenrechtenschendingen door de taliban tegen onder meer verwesterde Afghanen die enige tijd in het buitenland hebben verbleven en naar verschillende andere rapporten van onder meer EASO, ASYLOS en UNHCR inzake het risico dat jonge Afghanen omwille van gepercipieerde verwestering aan daden van vervolging worden onderworpen door de taliban of hun gemeenschap. Verzoeker wijst in dit verband op volgende elementen die bij hem wijzen op gepercipieerde verwestering: *“-Het feit dat hij op jonge leeftijd (14-15 jaar) Afghanistan verliet waardoor hij zijn identiteitsbepalende levensfase hoofdzakelijk in het westen heeft doorgebracht en nog steeds doorbrengt; -Het feit dat hij intussen al zo'n 2 jaar in België verblijft en ongeveer al 3 jaar uit Afghanistan weg is. Hij was bovendien pas 14 toen hij Afghanistan heeft verlaten; -Verzoeker komt uit onherbergzaam gebied in Nangarhar, waar traditionele waarden een veel belangrijkere rol spelen dan in de meer verstedelijkte gebieden; -Verzoeker verwijst in deze context ook opnieuw naar zijn omstandig besproken fysieke en mentale problemen, waardoor hij extra “in the picture” zal lopen bij terugkeer”*.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de UNHCR “Guidance Note on the Protection Needs of People Fleeing Afghanistan” van februari 2022 en de NANSEN Note van juni 2022 en stelt dat er geen gedetailleerde analyse is gebeurd van de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar. Met betrekking tot de evaluatie van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet betwist verzoeker de redenering in de bestreden beslissing en betoogt onder verwijzing naar landenrapporten dat er een bijzonder groot risico is dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan in een situatie van extreme armoede terechtkomt die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Verzoeker vraagt de Raad hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing nietig te verklaren.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het document inzake de aanstelling van mevrouw B. als voegd toe.

3. Nota commissaris-generaal

De commissaris-generaal legt een nota ‘verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure van 28 augustus 2023 neer waarin zij antwoordt op de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift en in wezen volhardt in de bestreden beslissing.

Verzoeker deelt in een bericht van 5 september 2023 mee dat hij wenst gehoord te worden.

4. Aanvullende nota's

4.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 16 januari 2024 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

(1) EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country

[_focus.pdf](#); (5) EUAA, “Afghanistan Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (6) EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

4.2. Verzoeker legt een aanvullende nota van 17 januari 2024 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden toegelicht en neergelegd:

1. Medisch verslag dr. W.;
2. Medisch getuigschrift dr. M.;
3. Brief m.b.t. opname voor heelkundige ingreep in UZ Gent op 09.04.2024;
4. Brief m.b.t. afspraak in UZ Gent op 22.04.2024;
5. Brief van de begeleiding van verzoeker;
6. Reeks foto's van verzoeker;
7. Loonbrieven m.b.t. studentenarbeid verzoeker (sinds november 2023).

Verzoeker legt ter terechtzitting een tweede aanvullende nota neer waarbij volgende nieuwe elementen worden toegelicht en neergelegd:

1. Medisch attest dr. W.J. van 12 januari 2024;
2. Medisch verslag UZ Gent van 16 juli 2023.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Charbagh e Safa in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar. Verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit worden niet betwist evenals zijn dorp en regio van herkomst in Afghanistan.

Verzoeker werd bij aankomst in België op 22 november 2021 geregistreerd als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming, geboren in [...] 2006. Uit de Fiche Mineur Etranger Non Accompagné blijkt dat geen twijfel werd geuit bij verzoekers verklaarde minderjarigheid. Aan verzoeker

werd een voogd toegewezen omdat werd vastgesteld dat hij jonger is dan 18 jaar. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat de voogdij een einde neemt ten laatste in november 2024. Verzoeker is bijgevolg heden minderjarig (zie beslissing Dienst Voogdij tot aanwijzing van mevrouw M.B. als voogd van verzoeker van 10 maart 2022).

De leeftijdsbepaling van de Dienst Voogdij is een administratieve rechtshandeling. Aan dergelijke rechtshandelingen kleefde het 'privilege du préalable'. Dit principe houdt in dat dergelijke rechtshandelingen overeenstemmen met de wet zolang zij niet vernietigd of ingetrokken werden. *In casu* werd de beslissing van de Dienst Voogdij niet vernietigd of ingetrokken, noch werd er tegen deze beslissing beroep aangetekend bij de Raad van State. Bovendien heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rechtsmacht om de wettigheid van deze beslissing na te gaan en deze beslissing eventueel te vernietigen. Er kan dus worden geconcludeerd dat de leeftijdsbepaling van de verzoekende partij door de Dienst Voogdij in overeenstemming is met de wet en definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet). Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *"Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging."*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregel. Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *"Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees"*, 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat rekrutering van kinderen in hun tienerjaren door de taliban en ISKP voorkomt net zoals kinderarbeid en handel in kinderen en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan"*, January 2023, p. 92-96).

6.3. In zoverre in de bestreden beslissing en de verweernota van de commissaris-generaal wordt gewezen op de verschillende geboortedata die voor verzoeker werden geregistreerd in Duitsland en Roemenië om een ernstig voorbehoud te maken bij verzoekers algemene geloofwaardigheid, stelt de Raad vast, zoals

terecht opgemerkt in het verzoekschrift, dat ook volgens de daar geregistreerde geboortedata verzoeker minderjarig was bij binnenkomst in België. Verzoeker verklaarde over de in Roemenië geregistreerde geboortedatum bij de DVZ dat *“ik weet het niet, ik het zoals anderen verklaard, ik weet niet meer wat dat was”* (Verklaring DVZ, vraag 32) en bij het CGVS dat hij niet wist hoe dit komt maar dat hij gewoon zijn naam heeft gegeven (notities PO, p. 8). Over de in Oostenrijk geregistreerde geboortedatum stelt verzoeker bij de DVZ dat hij het niet weet en bij het CGVS werden hem hierover geen vragen gesteld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel Afghanen hun exacte geboortedatum niet weten en dat bij uitgifte van een taskara vaak een schatting van de leeftijd wordt gemaakt op basis van fysieke kenmerken van de persoon. Uit wat hierna volgt blijkt ook dat verzoeker met ernstige medische en psychologische problemen kampt. Het administratief dossier bevat verder geen aanwijzingen dat in de andere landen waar verzoeker is doorgereisd een leeftijdstest is uitgevoerd of dat zijn minderjarigheid er werd in twijfel getrokken. Zo uit de attesten die voorliggen niet met zekerheid kan worden afgeleid dat verzoeker aan geheugenproblemen leidt, kan *in casu* niet worden uitgesloten, gelet op verzoekers minderjarigheid en mentale problemen, dat hij zich niet ten volle bewust was van de mogelijk gevolgen van het verstrekken van foutieve informatie of dat hij zich liet beïnvloeden door anderen om zich ouder voor te doen, zoals hij bij de DVZ verklaarde. Evenmin kan volledig worden uitgesloten dat fouten werden begaan door de autoriteiten van Duitsland en/of Roemenië, zoals door verzoeker wordt opgemerkt. Bijgevolg kan de Raad de bestreden beslissing niet bijtreden waar louter op basis van de vastgestelde verschillende geboortedata en het feit dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet kon aangeven welke gegevens hij aan autoriteiten van andere Europese landen had opgegeven ernstig voorbehoud wordt gemaakt bij verzoekers algemene geloofwaardigheid.

6.4. Verzoeker legde ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming een aantal foto's neer van zijn verwondingen en van kinderen in een ziekenhuis die gewond raakten. Daarnaast legde verzoeker bij de CGVS reeds een groot aantal medische documenten neer met betrekking tot de medische behandelingen die hij in België sinds zijn aankomst in België krijgt voor verschillende ernstige verwondingen, onder meer aan zijn ledematen. Het administratief dossier bevat verschillende medische verslagen van het UZ Gent en AZ Jan Palfijn Gent waarin onder meer melding wordt gemaakt van metaalscherven die aanwezig zijn in het linkerbeen, blijvende pijn in het onderbeen en waaruit blijkt dat verzoeker verschillende heelkundige ingrepen heeft ondergaan. Uit het meest recente medisch attest van 12 januari 2024 van Dr. W.J. aan de arts van Fedasil blijkt dat een peestransplant wordt voorgesteld in verband met een dropvoet omdat conservatieve behandeling faalt en dat in afwachting medicamenteuze behandeling wordt verhoogd. Zo de medische attesten zich niet uitspreken over de oorzaak van de ernstige lichamelijke letsels van verzoeker, wordt wel regelmatig verwezen naar het feit dat verzoeker slachtoffer was van een explosie of bomexplosie.

In het klinisch verslag van Dr. C.L., assistent psychiatrie en Dr. S. V., psychiater van 10 juni 2022, opgesteld in het kader van een ASCOMH-studie wordt onder meer vermeld dat op basis van de MINI DSM-5 vragenlijsten verschillende psychische stoornissen bij verzoeker werden geïdentificeerd, waaronder depressie, paniekstoornis, en PTSD, wordt als tentatieve klinische diagnose gesteld dat op basis van het klinisch materiaal en de meetinstrumenten *“lijkt het voornamelijk om een post-traumatische stress-stoornis (PTSS) te gaan”* en wordt onder cultuur-sensitieve diagnose vermeld dat een *“persisteren van de intrusieve herinneringen, nachtmerries en hyper-arousal meer dan zes maanden na de traumatische gebeurtenissen”* en dat dit *“de PTSS-diagnose bevestigt met meer duidelijkheid omtrent de lijdensdruk die ook samenhangt met de lichamelijke schade en de aanhoudende (acute) stress-reactie”*. Zelfs al gaat het volgens het verslag om een tentatieve PTSS diagnose, kan niet worden betwist dat bij verzoeker ernstige psychische stoornissen werden vastgesteld. Het attest van de creatief therapeut, dat weliswaar niet gedateerd is maar wel door verzoeker werd voorgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 maart 2023 bevestigt in elk geval verzoeker bij deze therapeut komt voor psychologische begeleiding en dat hierin wordt gesteld dat verzoeker zich *“ongelofelijk veel zorgen [maakt] in verband met zijn interview”* en dat hierin gevraagd wordt om eventueel *“een alternatieve regeling te zoeken om het interview tot een goed einde te kunnen laten verlopen”* zodat hieruit in elk geval blijkt dat verzoeker in die periode bij deze creatief therapeut in behandeling was.

In de EUAA *“Country Guidance Afghanistan”* dat personen met ernstige medische problemen, waaronder mentale gezondheidsproblemen worden omschreven als een risicoprofiel. In Afghanistan worden personen met mentale gezondheidsproblemen en fysieke handicaps vaak gestigmatiseerd, volgens de objectieve landeninformatie. Hun medische of mentale situatie wordt vaak beschouwd als verband houdende met God's wil (EUAA *Country Guidance*, p. 103) en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of hun familie komt voor. Vrouwen, gehandicapte personen en terugkerende migranten zijn daarbij in het bijzonder kwetsbaar. Voor personen met een mentale of fysieke handicap moet bij de individuele beoordeling of discriminatie en mishandeling door de gemeenschap en of familie kan

gelijkgesteld worden met vervolging moet rekening gehouden worden met de ernst en/of het herhaaldelijk karakter van dergelijke handelingen of als een cumulatie van verschillende maatregelen. Daarbij moeten risico-bepalende factoren zoals de aard en de zichtbaarheid van de mentale of fysieke handicap en de negatieve perceptie door de familie mee in overweging worden genomen. Uit de bestreden beslissing kan niet blijken dat de commissaris-generaal verzoekers profiel als persoon die kampt met een ernstige psychologische problematiek in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet correct heeft beoordeeld nu uit de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" blijkt dat dit in bepaalde gevallen wel tot een gegronde vrees voor vervolging kan leiden omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Gelet op de documenten die reeds voorlagen op het ogenblik van het nemen van de beslissing, en de beschikbare landeninformatie kon de commissaris-generaal niet zonder meer besluiten dat zijn medische problemen geen verband houden met de criteria in de vluchtelingdefinitie. Dat verzoeker zelf geen vrees bij terugkeer omwille van zijn medische en psychologische problemen heeft aangehaald bij de DVZ en het CGVS en niet concretiseert wie hem zou viseren en waarom, zoals in de verweernota wordt gesteld, kan niet anders doen besluiten. Anders dan de commissaris-generaal in haar verweernota betoogt heeft verzoeker met betrekking tot zijn medische en psychologische problemen wel degelijk manifest verifieerbare elementen voorgelegd. Dat hij hieraan zelf geen concrete vrees voor vervolging heeft verbonden, kan verzoeker, zeker gelet op zijn inherente kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige, geenszins verweten worden. Zoals hoger uiteengezet is het de taak van de commissaris-generaal om met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven en vervolgens deze elementen juridisch te kwalificeren in het licht van de beschikbare landeninformatie.

In het verslag van de Afdeling Pijnkliniek van het UZ Gent van 16 juli 2023, bijgebracht door verzoeker door middel van zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota, wordt onder meer verwezen naar "*opvolging en begeleiding bij PTSD en educatie rond chronische pijn en neuropathische pijn met het aanleren van coping strategieën*" en wordt verdere opvolging in de pijnkliniek gepland. Ter terechtzitting licht verzoeker toe dat hij 3 maal per maand bij de psychologe gaat, wat wordt bevestigd door zijn voogd die hem ter terechtzitting vergezelt. Zijn voogd licht ook verder toe dat verzoeker het mentaal moeilijk heeft met zijn fysieke beperkingen waardoor hij niet alles kan doen wat zijn leeftijdgenoten doen. In het voormelde klinisch verslag van het UZ Antwerpen wordt ook gesteld dat verzoeker vertelde dat Afghaanse jongens met hem lachen omdat hij 'lam' is en dat hij daaronder lijdt. Uit dit alles blijkt dat verzoeker kampt met ernstige medische en psychologische problemen en dat hij ondermeer kampt met een zichtbaar fysieke handicap aan het linkerbeen.

Daargelaten de vraag of verzoeker omwille van zijn ernstige psychische problematiek als dusdanig een gegronde vrees voor vervolging heeft, blijkt uit het voorgaande dat hij kampt met ernstige chronische en zichtbare medische problemen en ernstige psychologische problemen. Mede gelet op de aard van zijn deze medische en psychologische problemen en de thans beschikbare landeninformatie inzake de situatie van personen met het profiel van verzoeker, acht de Raad de kans reëel dat hij in geval van terugkeer als gevolg van het taboe dat op dergelijke problemen rust, minstens gestigmatiseerd wordt door de lokale gemeenschap. In elk geval moeten verzoekers medische en psychologische problemen beschouwd worden als bijkomende risico-bepalende factoren in het kader van verzoekers vrees voor vervolging omwille van gepercipieerde verwestering als gevolg van zijn verblijf en traject in België en hieronder verder besproken.

6.5. In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat verzoeker ooit gewond raakte, maar wordt geen geloof gehecht aan de omstandigheden waarin hij gewond raakte en de daaruit voortvloeiende problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan.

De Raad is na lezing van verzoekers verklaringen en het geheel van de documenten die hij neerlegde in het licht van de beschikbare landeninformatie niet overtuigd door de motieven die in de bestreden beslissing worden aangehaald om tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over de omstandigheden waarin hij gewond raakte te besluiten. Zoals terecht aangestipt in het verzoekschrift en erkend in de bestreden beslissing, geven de door verwerende partij geciteerde bronnen zelf aan dat deze niet exhaustief zijn. Vermits er niet kan van uitgegaan worden dat alle bomaanslagen door de taliban voor de machtsovername zijn geregistreerd of in landenrapporten gedocumenteerd, kunnen evenmin sluitende conclusies worden getrokken uit de enkele vaststelling dat dit niet is weergegeven in de beschrijving van de regionale veiligheidssituatie in Nangarhar in het EASO rapport van juni 2021 of de opzoekingen van Cedoca. Verzoeker verklaarde dat hij naar een privé-school ging met 1500 tot 2000 leerlingen en dat minstens 1 dodelijk slachtoffer en meerdere gewonden waren die in het ziekenhuis werden verzorgd (notities PO, p. 10, 11 en 16). Gemeten naar het aantal dodelijke slachtoffers behoort dit niet tot de grootste aanslagen in die periode, zodat het weliswaar opmerkelijk mag heten dat het niet wordt teruggevonden, maar anderzijds ook niet uitgesloten is. Verder blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij consistent verklaarde dat hij twee mensen met een gevaarlijk uiterlijk zag

op de gang, dat er in totaal vier mensen waren, dat hij onderweg naar zijn klas was en plots niets meer voelde en pas toen hij zijn ogen opnieuw open deed in het ziekenhuis hoorde dat er een aanslag van de taliban was (notities PO, p. 10, 12-13). Verzoeker verklaart ook dat de twee mannen dikke vesten aanhadden en denkt dat de explosieven in hun vest zaten (notities PO, p. 12). Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat het bezwaarlijk onaannemelijk kan worden geacht dat personen die een aanslag willen plegen in een school, in die school binnengaan en dat het risico dat zij daarbij betrappt worden inherent is aan elk plan, is niet zonder grond. Dit is zeker het geval indien het in werkelijkheid om een zelfmoordaanslag ging, wat een ook door de taliban beproefde tactiek was in die periode, in welk geval het risico op om betrappt te worden allicht geen rol speelde.

Dat verzoeker volgens het hoger reeds aangehaalde klinisch verslag in het kader van een therapeutisch gesprek zou verklaard hebben dat hijzelf de autoriteiten zou hebben ingelicht, terwijl hij op het CGVS verklaarde dat zijn vriend W. de autoriteiten inlichtte, kan niet worden weerhouden als een indicatie van ongeloofwaardigheid. Een dergelijk verslag heeft niet tot doel om de verklaringen over de gebeurtenissen die verzoeker meemaakte in zijn land van herkomst nauwgezet te noteren en biedt in elk geval niet dezelfde garanties als de notities opgesteld door een daartoe opgeleide medewerker van een gespecialiseerde asielinstantie in het kader van een persoonlijk onderhoud dat specifiek tot doel heeft verzoeker gedetailleerd te horen over de gebeurtenissen die hem ertoe brachten zijn land te verlaten en waarbij specifieke procedurele garanties moeten worden nageleefd. Verzoeker kan dan ook niet verantwoordelijk worden gehouden voor de inhoud van dit verslag en de eventuele fouten die de opsteller ervan zou hebben begaan bij het weergeven van zijn verklaringen tijdens dat gesprek over de bomaanslag, zoals terecht wordt gesteld in het verzoekschrift.

Ook waar de bestreden beslissing verwijst naar de verklaringen van verzoeker bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming zoals opgetekend in de Fiche MENA, waar verzoeker niet verwees naar de taliban maar wel naar het feit dat er een explosie was en dat hij deze overleefd heeft, kan verzoeker gevolgd worden waar hij stelt dat deze fiche voornamelijk tot doel heeft de identiteitsgegevens en reisweg van de niet-begeleide minderjarige te noteren en niet een exhaustief verslag van zijn vluchtmotieven. *In casu* bevat de rubriek "*motif de l'immigration en Belgique*" welgeteld twee zinnen "*Il y a eu une explosion, j'ai survécu a cela et j'ai décidé de quitter le pays. Je suis venu en Belgique car j'ai entendue que les mineurs étaient bien suivi et protégé*" (Fiche MENA, p. 3). Gelet op het uiterst summiere karakter van wat in de fiche werd genoteerd, het voornaamste doel van dergelijke fiche en het feit dat verzoeker in elk geval ook bij aankomst verwees naar een explosie, wat hij consistent heeft verklaard gedurende de hele duur van de procedure, kan hierin niet redelijkerwijze een omissie worden gezien, zoals de bestreden beslissing lijkt te suggereren.

Uit de landeninformatie blijkt dat dergelijke scholen een mogelijk doelwit waren voor de taliban zodat de door verzoeker geschetste context waarin de explosie plaatsvond in elk geval niet in strijd is met de objectieve informatie over verzoekers land van herkomst. Rekening houdend met verzoekers medische en mentale problemen blijkt uit de lezing van de notities van persoonlijk onderhoud stelt de Raad vast verzoekers verklaringen samengelezen met de door hem voorgelegde documenten waaruit onder meer blijkt dat in zijn lichaam metaalscherven zijn vastgesteld aangenomen kan worden dat verzoeker het slachtoffer is geweest van een bomaanslag in de privé-school waar hij naartoe ging voor zijn vertrek uit Afghanistan. Los van de vraag of hij daadwerkelijk door de taliban zou zijn geïdentificeerd als diegene die de overheid inlichtte en zijn vader na zijn vertrek werd meegenomen door de taliban, blijkt uit het voorgaande reeds dat verzoeker in elk geval aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan als leerling op een privé-school ernstig gewond is geraakt in een bomaanslag door de taliban.

6.6. Verzoeker beroept zich bij de indiening van zijn beschermingsverzoek en in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota op een vrees voor vervolging omwille van het feit dat hij door de taliban zal worden gezien als verwesterd omwille van zijn verblijf en zijn in België ontwikkelde levensstijl. Hij verwijst daarbij naar landenrapporten inzake de perceptie in de Afghaanse samenleving ten aanzien van personen die in het westen verbleven en de risico's die dit creëert en naar zijn persoonlijke omstandigheden, waaronder zijn jonge leeftijd bij vertrek, zijn regio van herkomst, zijn scholing en activiteiten in België en zijn fysieke en mentale problemen.

6.6.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet

worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het zich op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ

7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45).

Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.6.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1).

Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van

zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici,

militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.

Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA "*Country guidance: Afghanistan*", January 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige in België aankwam toen hij ongeveer veertien jaar oud was. Volgens zijn op dit punt niet-betwiste verklaringen, vertrok verzoeker uit Afghanistan ongeveer vier maanden voor de machtsovername uit Afghanistan. Verzoeker verblijft sinds eind november 2021 in België en brengt dus een belangrijk deel van zijn vormende jaren als tiener buiten Afghanistan en in een westerse samenleving door.

De commissaris-generaal meent dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Daarbij wordt gewezen op het feit dat verzoeker tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan verbleef en een zekere maturiteit had en gevormd was naar Afghaanse normen en waarden, dat hij er naar school ging en nog regelmatig contact heeft met zijn familie, zodat niet kan worden aangenomen dat hij totaal vervreemd is van de Afghaanse waarden en normen, waardoor hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken. Verzoeker betwist in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota deze analyse en wijst daarbij op het bestaan van een aantal risicobepalende omstandigheden.

De Raad herhaalt vooreerst dat het Hof van Justitie erop wees dat, wat de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' betreft, dit begrip ruim moet worden uitgelegd, dat niet vereist is dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten dat en de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker.

De Raad is gehouden is een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

Verzoeker legt bij het CGVS en in het kader de procedure bij de Raad een aantal documenten neer met betrekking tot zijn activiteiten en traject in België. Het diploma Mind-Spring, uitgereikt door het CAW Oost-Vlaanderen bevestigt dat verzoeker het programma Mind-Spring Junior heeft gevolgd in mei en juni 2023 en daarbij onder meer de sessies omgaan met verandering, vriendschap en ondersteuning en omgaan met culturele verschillen en gewoonten heeft gevolgd. Het attest van de OKAN-afdeling van Tectura van 3 september 2023 bevestigt dat verzoeker van juni 2022 tot juni 2023 ingeschreven is deze school. In het attest, dat ondertekend is door verschillende van zijn leerkrachten wordt vermeld dat verzoeker regelmatig naar school komt en heel gemotiveerd is om Nederlands te leren, beleefd is en een respectvolle houding heeft tegenover zijn medeleerlingen en het personeel. In de brief van de zorgcoördinator en zorgcoördinator-leerlingenbegeleider wordt verder toegelicht dat verzoeker als analfabeet het OKAN-traject startte, dat zijn traject moeizaam verloopt wegens zijn psychologische problemen en dat hij wekelijks naar de psycholoog gaat maar dat hij enorm zijn best doet om zich te concentreren in de les en dat hoewel, de stress en klachten vaak de bovenhand nemen, hij op taalvlak hele grote sprongen heeft maakt en ook via zijn telefoon online vaak Nederlands oefent. Verder wordt gesteld dat hij, ondanks zijn medische en psychische problemen graag aanwezig is op activiteiten binnen en buiten de school, volop

zingt en danst en zich volop mengt in de interactie met anderen. Verder wordt ook gesteld dat verzoeker deelnam aan een project van Victoria Deluxe en in het weekend en de vakanties soms studentenarbeid verricht. Verzoekers voogd, die ter terechtzitting aanwezig is bevestigt dat verzoeker nog steeds regelmatig consultaties heeft bij een psycholoog en stelt dat haar pupil bij het begin van de voogdij zeer angstig was en duidelijk gebukt ging onder zijn psychologische en medische problemen, die er ook voor gezorgd hebben dat hij minder snel vorderingen maakte op school. Zij stelt evenwel dat hij gaandeweg vorderingen heeft gemaakt en ondanks zijn medische en psychologische problematiek toch positief blijft en zich blijft inzetten. Verzoeker licht ter terechtzitting in behoorlijk Nederlands toe dat hij naar school gaat en in het weekend studentenarbeid verricht bij een autobedrijf maar ook vaak met vrienden optrekt en regelmatig naar de fitness gaat. Verzoeker doet verder ook aan schilderen en theater in zijn vrije tijd. De door verzoeker neergelegde loonbrieven tonen aan dat hij studentearbeid verricht en op de foto's die worden toegevoegd aan zijn aanvullende nota is verzoeker te zien tijdens diverse activiteiten in het gezelschap van jongens en meisjes.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker op 14-jarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en ondanks de ernstige medische en psychologische problemen waarmee hij kampt van kort na zijn aankomst in België onderwijs volgt en al behoorlijk Nederlands spreekt, zich engageert in culturele activiteiten en theater en ook studentenarbeid verricht. Daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk 'verwesterd' is, dient te worden vastgesteld dat hij, door zijn actieve participatie wordt ondergedompeld in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar wordt geconfronteerd met en zich openstelt voor opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Daarbij blijkt ook dat verzoeker zich engageert in activiteiten die afwijken van wat gangbaar is voor jonge mannen in de traditionele patriarchale Afghaanse cultuur en niet aanvaardbaar zijn onder de huidige streng islamitische opvattingen van het talibanregime. Zo verzoeker een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan heeft gehad, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren als tiener ook in België doormaakt.

Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de in België geldende waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Voorts is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Charbagh e Safa in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar.

In deze provincie heeft ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, een sterke aanwezigheid (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 190-192). Ook is Nangarhar, samen met de andere Noordoostelijke provincie Kunar en Kabul, de provincie waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 33, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 36). Verder zijn er ook aanvallen van Pakistan tegen TTP doelwitten in de grensregio en confrontaties tussen de taliban en de lokale bevolking in Nangarhar naar aanleiding van het verbod op papaverteelt, gerapporteerd. Verder zijn ook niet geïdentificeerde gewapende groeperingen actief in Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als onislamitisch zal gezien worden.

Hierboven werd er reeds op gewezen dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtougebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd en het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 63-65, Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Verder blijkt uit het US Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction (SIGAR) rapport van 30 januari 2022 (geciteerd in EUAA, *Afghanistan. Targeting of Individuals*, p. 105) dat de taliban een hervorming van het schoolcurriculum hebben aangekondigd in maart 2022 en dat uit een rapport van de taliban van december 2020 blijkt dat een analyse werd gemaakt van het toenmalige *curriculum* waarbij twaalf aspecten werden aangeduid die niet in overeenstemming waren met de waarden die kinderen zouden moeten aangeleerd krijgen. Een centraal thema in dit rapport is het bannen van buitenlandse invloeden, het herdefiniëren van begrippen als vrede, mensenrechten en gelijkheid in overeenstemming met de islamitische traditie en het promoten van jihad (SIGAR, *Quarterly Report to the United States Congress*, 30 January 2022, p. 122-123). Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2013, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid. Er waren op 15 augustus 2023 15.000 madrassa's over het hele land, gefinancierd door de nationale begroting en waar religieuze onderwerpen worden onderwezen met uitzondering van enkele wetenschappelijke vakken. De taliban plannen de aanwerving van 100.000 madrassa leerkrachten en volgens UNAMA zijn er plannen om het aantal madrassas in het land nog significant te verhogen. Madrassa onderwijs is voor meisjes boven de zesde graad het enige beschikbare onderwijs. Ook werden een aantal hervormingen ondertussen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia. Hieruit blijkt het middelbaar onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan, niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is, vermits niet betwist is dat verzoeker voor de machtsovername Afghanistan op zeer jonge leeftijd heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Surkhrod in de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers kampt met ernstige psychologische en medische problemen die deels zichtbaar zijn en dat de kans reëel is dat hij in geval van terugkeer als gevolg van het taboe dat op dergelijke problemen rust, minstens gestigmatiseerd wordt door de lokale gemeenschap. Verzoekers profiel als kwetsbare minderjarige met ernstige medische en psychologische problemen moet als een bijkomende risico-verhogende factor voor verzoeker beschouwd worden. Waar in de bestreden beslissing nog wordt gesteld dat deze problemen geen grote impact zouden hebben op zijn dagelijkse functioneren aangezien hij naar school gaat en feestjes organiseert, blijkt uit het voorgaande dat het tegendeel het geval is en dit wel degelijk zwaar op hem weegt en dat het ene het andere niet uitsluit, zoals de bestreden beslissing al te lichtzinnig lijkt te suggereren. Dat hij zich desondanks toch engageert in allerlei activiteiten en positief ingesteld blijft is enkel bewonderenswaardig te noemen maar wil geenszins zeggen dat deze problemen geen grote impact hebben op verzoekers risico op vervolging in geval van terugkeer.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en

leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en, het hoger belang van het kind indachtig, er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming.

Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET